

i Loven af 2den Juli 1870 overførte paa vore kommunale Skatteforhold. Noget saadant har jeg aldrig udtalt hverken i Salen eller udenfor. Jeg har nemlig aldrig været tilfreds med denne Lov. Jeg har altid gjort gældende, at den indeholder adskillige Uretfærdigheder, men jeg har erkendt, at hvis vi kunde naa til retfærdige Regler i Lighed med de i Loven af 2den Juli 1870. — der er forskellige Punkter i den, som jeg ikke har noget imod — som fælles Grundlag for en Skat til Stat og Kommune, stod det i Overensstemmelse med mine Ønsker. I øvrigt skal jeg sige over for det ærede Medlem, at naar han taler saa meget om, at han ønsker ensartede Regler, er det jo netop det, jeg har gjort gældende i alle de Aar, jeg har siddet i Landstinget. Jeg har stadig og stadig fremhævet, hver Gang der var Tale om det, at mit Ideal baade for Stats- og Kommunebeskatning for saa vidt er, at vi maa komme til ensartede Regler for Formue- og Indkomstskat til Staten og til Kommunen, at den samme Ligning, de samme Regler kunne benyttes i begge Tilfælde. Det har været Venstres Maal gennem en Menneskealder lige siden 1872, da det første Gang blev udtalt i en Betænkning i det andet Ting. Det er det, som er mit Maal, som har været mit Maal, og som fremdeles er mit Maal den Dag i Dag. Men hvad jeg har sagt med Hensyn til dette Lovforslag er, at her indføres jo netop ikke ensartede Regler, her gør man Forskellighederne endnu større, end de ere i dette Øjeblik. Det, som er Hovedmangelen ved den kommunale Beskatning, er, at vi ikke have ensartede Regler, men ligne paa saa forskellig Vis paa de forskellige Steder, og denne Hovedmangel afhjælpes slet ikke ved de Bestemmelser, man sætter ind i denne Lov. De Bestemmelser, man sætter ind i denne Lov, tillade, at Forvirringen bliver endnu større; det paaviste jeg i Fjor, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa i Aar. Men jeg skal slutte med at sige, hvad jeg gentagne Gange har udtalt i Fjor, at jeg tror, at Vejen til at naa en rimelig Løsning af Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat, som er et meget stort Spørgsmaal, der ikke lader sig løse ved et Pennestrøg, vi have jo arbejdet forgæves derpaa i en Menneskealder, er, at vedtage Formue- og Indkomstskatten og lade den blive brugt i Kommunerne i nogle Aar. Saa skal det nok vise sig, at Trangen til at faa det personlige Kommuneskattespørgsmaal løst, skal vokse sig saa stærk, at vi nok skulle faa Sagen gen-

nemført, netop fordi det vil blive vanskeligt for Kommunerne at gennemføre to Ligninger paa en Gang. Man vil overalt blive ked af at have to Ligninger, en til Staten og en til Kommunen, og derfor vil man overalt kræve at faa en fælles Ligning eller i alt Fald faa de samme Regler anvendte paa Ligningen til Stat og til Kommune. Jeg er ikke i Modstrid med det Standpunkt, jeg har staaet paa tidligere; tværtimod, det er det ærede Medlem, der ikke forstaar, hvad jeg har sagt tidligere.

**Breinholt-Vandborg:** Jeg takker den højtærede Finansminister for den autentiske Forklaring, han har afgivet med Hensyn til det af mig stillede Ændringsforslag Nr. 4. Hvis jeg har forstaaet den højtærede Minister ret, saa er endogsaa den Betænkelighed, jeg udtalte før, da jeg havde Ordet, nemlig at det laa i Indrigsministerens Haand at lade Skatteprocenten stige med 1 pCt., nu svunden betydelig ind, thi efter den højtærede Ministers Forklaring vil Kjøbenhavn kun ved en Supplering kunne gaa saa højt op over de 2 pCt., at Indtægten af Indkomstskatten plus det overførte Beløb bliver det samme, som om Skatteprocenten vedblivende var 3 pCt. Det bliver ikke just et ganske bestemt Beløb; men kun et tilnærmelsesvist, og hvis det er saa, sker der jo i Virkeligheden ingen Forandring. Jeg har derfor ingen Anledning til at fastholde dette Forslag, men tager det herved tilbage.

**Formanden:** Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 6 er altsaa taget tilbage. Jeg skal efter Forretningsordenen spørge, om nogen optager det. (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

**Breinholt-Vandborg:** Paa min ærede Medforslagsstiller og egne Vegne takker jeg ogsaa den højtærede Finansminister for den Maade, hvorpaa han udtalte sig om det af os under Nr. 6 stillede Ændringsforslag. Han udtalte en Sympati for den Tanke, der laa til Grund for Ændringsforslaget, som vi vide at sætte Pris paa. Samtidig gjorde den ærede Minister nogle Bemærkninger til Ændringsforslaget, som jeg dog gerne vil berøre med et Par Ord. Den højtærede Ministers Paavisning af, at det Offer, Staten vilde bringe ved Overføringen, er langt større end de oprindelig beregnede ca. 800,000 Kr., idet det nu vil blive henimod 1 Million Kr. mere, er jo